FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (tredje avdelningen)
den 11 juli 2000 *

I mål T-268/99,

Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France (FNAB), Paris (Frankrike),

Syndicat européen des transformateurs et distributeurs de produits de l'agriculture biologique (Setrab), Paris,

Est Distribution Biogam SARL, Château-Salins (Frankrike),

företrädda av advokaten D. Leermakers, Bryssel och Luxemburg, och C. Hatton, solicitor, delgivningsadress: advokatbyrån De Meester och Oostvogels, 5, place du Théâtre, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av F. Anton och J. Monteiro, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken,

* Rättegångsspråk: franska.

direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören A. Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1804/1999 av den 19 juli 1999 om komplettering av förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel så att den även omfattar animalieproduktion (EGT L 222, s.1),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Presentation av sökandena

1 Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France (FNAB) är ett förbund sammansatt av "ekologiska jordbrukare från Frankrikes samtliga regioner genom anslutning av fackföreningar, fackförbund eller fackföreningsliknande producentorganisationer" (artikel 1 i FNAB:s stadgar). FNAB lär bestå av mer än 20 regionala grupper av ekologiska jordbruksproducenter, vilka lär företräda 70 procent av de franska ekologiska producenterna.

2 Syndicat européen des transformateurs et distributeurs de produits de l'agriculture biologique (Setrab) är en "förening av inom ekologiskt jordbruk verksamma producenter, förädlare och försäljare av produkter" (artikel 4 i Setrabs stadgar). En av föreningens målsättningar är att främja det ekologiska jordbrukets värden (artiklarna 4 och 5 i Setrabs stadgar). Setrab lär ha över 70 medlemmar.

3 Est Distribution Biogam (nedan kallad Biogam) är ett bolag etablerat i Lorraine sedan 1975, vars syfte är "köp, förädling, lagring, transport och försäljning av jordbruksprodukter eller produkter av jordbruksursprung, i synnerhet sådana som härstammar från ekologiskt jordbruk" (artikel 2 i Biogams stadgar). Bland dessa produkter ingår bland annat ekologiskt framställd ost och yoghurt som säljs under varumärket Biogam.

Bakgrund till tvisten

4 Enligt rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 198, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 124) får jordbruksprodukter och livsmedel vid försäljning endast innehålla uppgifter som syftar på ekologisk produktion om de har producerats i enlighet med förordningens produktionsregler. Förordning nr 2092/91 gäller endast vegetabiliska produkter eller produkter av vegetabiliskt ursprung.

5 Tillämpningsområdet för förordning nr 2092/91 utvidgades genom rådets förordning (EG) nr 1804/1999 av den 19 juli 1999 om komplettering av förordning nr 2092/91 så att den även omfattar animalieproduktion (EGT L 222, s.1).

6 I dess ändrade lydelse gäller förordning nr 2092/91 för produkter med vegetabiliskt och animaliskt ursprung. Uppgifter i märkning, reklammaterial eller handelsdokument som av konsumenten uppfattas som en hänvisning till ekologiska produktionsmetoder får enligt förordning nr 2092/91 endast användas för produkter som har framställts i enlighet med den förordningen.

7 I artikel 2 i förordning nr 2092/91 i dess ändrade lydelse stadgas följande.

"I denna förordning skall en produkt anses vara försedd med uppgifter som hänvisar till ekologisk produktion om produktens märkning samt reklam eller handelsdokument beskriver produkten, dess ingredienser eller foderråvaror med de uttryck som i respektive medlemsstat inger en köpare föreställningen att

produkten, dessa ingredienser eller foderråvaror framställts i enlighet med de produktionsregler som fastställs i artikel 6, i synnerhet om en eller flera av följande termer eller därav avledda ord (t.ex. bio- eller eko-) eller diminutiver av dessa används, ensamma eller i sammansättning, såvida inte termerna används för annat än jordbruksprodukter i livsmedel eller foder eller uppenbarligen saknar samband med produktionsmetoden:

...

— franska: biologique

..."

8 Rådet ansåg att det var nödvändigt att föreskriva en övergångsperiod "så att varumärkesinnehavare får möjlighet att anpassa sin produktion till ett jordbruk med ekologisk produktion..." (tjugosjunde övervägandet i förordning nr 1804/1999).

9 Därför stadgas i artikel 1 punkt 7 i förordning nr 1804/1999 (nedan kallad den omtvistade bestämmelsen) följande:

"Följande punkt skall läggas till i artikel 5 [i förordning nr 2092/91]:

'3a Genom undantag från punkterna 1—3 får varumärken som innehåller en sådan uppgift som avses i artikel 2 fortsätta att användas fram till den 1 juli 2006 i märkning av och reklam för produkter som inte uppfyller kraven i denna förordning, förutsatt att

— ansökan om registrering av varumärket ingivits före den 22 juli 1991 — i Finland, Österrike och Sverige före den 1 januari 1995 — och överensstämmer med det första rådsdirektivet 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, s.1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178; direktivet ändrat genom beslut 92/10/EEG [EGT L 6, s. 35]),

och

— varumärket alltid återges med en tydlig, framträdande och lättläst uppgift om att produkterna inte har framställts i enlighet med den ekologiska produktionsmetoden enligt bestämmelserna i denna förordning'."

10 Klagandena har gjort gällande att produkter som benämns "bio" trots att de inte härstammar från ekologiskt jordbruk på grund av den omtvistade bestämmelsen blir likvärdiga med verkliga ekologiska produkter i konsumenternas ögon. Den omtvistade bestämmelsen gör det således möjligt att ta marknadsandelar från producenterna av ekologiska produkter.

Förfarandet och parternas yrkanden

11 Mot bakgrund av dessa omständigheter har sökandena, genom en ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 15 november 1999, väckt talan i förevarande mål.

12 Klagandena har yrkat att förstainstansrätten skall

— ta upp deras talan till prövning i sak och bifalla talan,

— slå fast att undantagsbestämmelsen i artikel 1 punkt 7 i förordning nr 1804/1999 är fristående och ogiltigförklara denna undantagsbestämmelse,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

13 Rådet har genom en särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 21 januari 2000 framställt en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114.1 i förstainstansrättens rättegångsregler.

14 Rådet har därvid yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

15 Sökandena inkom den 3 april 2000 med ett yttrande över invändningen om rättegångshinder.

16 Genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 26 april, den 28 april respektive den 16 maj 2000 har det spanska bolaget Danone SA, det franska bolaget Compagnie Gervais Danone och det spanska bolaget CLESA SA begärt att få intervenera till stöd för rådets yrkanden. Genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 juli 2000 har även kommissionen samt det tyska bolaget SKW Biosystems GmbH begärt att få intervenera till stöd för rådets yrkanden.

Upptagande till sakprövning

17 Enligt artikel 114.3 i rättegångsreglerna skall återstoden av förfarandet avseende en invändning om rättegångshinder vara muntligt, om inte rätten bestämmer

annat. Förstainstansrätten (tredje avdelningen) finner i förevarande fall att tillräcklig klarhet kan fås genom handlingarna i målet och att det inte finns anledning att inleda något muntligt förfarande.

Parternas argument

18 Rådet har invänt att talan inte kan tas upp till prövning i sak dels på grund av den omtvistade bestämmelsens beskaffenhet, dels på grund av att sökandena inte berörs personligen.

19 Rådet har för det första erinrat om att den omtvistade bestämmelsen har allmän giltighet. Den omtvistade bestämmelsen är nämligen enligt rådets mening tillämplig på objektivt bestämda situationer och avsedd att ha rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets (förstainstansrättens dom av den 10 juli 1996 i mål T-482/93, Weber mot kommissionen, REG 1996, s. II-609).

20 För det andra har rådet hävdat att sökandena inte berörs personligen. Vad Biogam beträffar har rådet gjort gällande att bolaget, även om den omtvistade bestämmelsen främjar att kunderna väljer bort detta bolag till förmån för Danone, befinner sig i samma situation som alla andra producenter som förädlar och säljer produkter som har framställts med ekologiska metoder. Beträffande FNAB och Setrab har rådet understrukit att dessa inte kan göra anspråk på att ha någon förhandlingsposition som skulle ha påverkats av den omtvistade bestämmelsen. Förordning nr 1804/1999 förhandlades fram i rådet och antogs av detta, varför sökandena inte kan göra anspråk på att ha deltagit i utformningen av den. De kan således inte anses vara personligen berörda på grund av att deras egna intressen har påverkats (domstolens dom av den 2 februari 1988 i mål 67/85, 68/85 och 70/85, van der Kooy m.fl. mot kommissionen, REG 1988, s. 219, punkterna 21 till 24; svensk specialutgåva, volym 9, s. 305). FNAB och Setrab kan inte heller göra anspråk på att föra talan för medlemmar som själva har rätt

att väcka talan (förstainstansrättens dom av den 6 juli 1995 i mål T-447/93—T-449/93, AITEC m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1971, punkt 62). Rådet har i detta avseende hävdat att den omtvistade bestämmelsen inte angår FNAB:s och Setrabs medlemmar på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra personer (domstolens dom av den 15 februari 1996 i mål C-209/94 P, Buralux m.fl. mot rådet, REG 1996, s. I-615, punkt 25; förstainstansrättens dom av den 17 juni 1998 i mål T-135/96, UEAPME mot rådet, REG 1998, s. II-2335). Den omständigheten att FNAB:s och Setrabs medlemmar är konkurrenter till Danone medför inte att de befinner sig i en särskild faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra personer.

21 Slutligen har rådet anfört att de aktörer som under ett varumärke innehållande benämningen "bio" eller "éco" saluför produkter som inte uppfyller kraven i förordning nr 2092/91 med all säkerhet skulle ha väckt talan mot förordning nr 1804/1999 om det undantag som finns i den omtvistade bestämmelsen inte hade tagits med (domstolens dom av den 18 maj 1994 i mål C-309/89, Codorniu mot rådet, REG 1994, s. I-1853; svensk specialutgåva, volym 15, s. 141).

22 Sökandena har bestridit rådets påståenden och hävdat att deras talan kan tas upp till prövning i sak.

23 Sökandena har inte bestridit att förordning nr 1804/1999 har normativ karaktär, men gjort gällande att den omtvistade bestämmelsen utgör en enskild åtgärd som är fristående från de andra bestämmelserna i förordningen. Den omtvistade bestämmelsen berör nämligen endast producenterna av de animaliska livsmedel som inte har framställts med ekologiska produktionsmetoder och som saluförs under ett varumärke som innehåller uttrycken "bio" eller "biologique" och som har registrerats före den 22 juli 1991. Det framgår emellertid av rättspraxis att en bestämmelse, som formellt sett har allmän giltighet men som personligen berör vissa aktörer på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra

personer, skall jämställas med en enskild åtgärd (domen i det ovan i punkt 21 nämnda målet Codorniu mot rådet, punkt 19, samt förstainstansrättens dom av den 27 april 1995 i mål T-435/93, ASPEC m.fl. mot kommissionen, REG s. II-1281, punkt 70).

24 Sökandena anser att Danone är den enda aktör i samtliga medlemsstater som åtnjuter rättigheter enligt den omtvistade bestämmelsen. I vart fall är varumärket "Bio Danone", registrerat som nummer 1749028 och inlämnat till INPI (Institut national de la propriété industrielle) den 2 september 1987 och förnyat den 26 augusti 1997, som används vid försäljning av yoghurt, det enda varumärke som för närvarande används i Frankrike för icke-ekologiska produkter under namnet "bio" och anspelar på ekologiska produkter. Det är enligt sökandena det enda varumärke som gynnas av undantaget i den omtvistade bestämmelsen.

25 Vidare har sökandena gjort gällande att de berörs personligen av den omtvistade bestämmelsen. De har anfört att det i Frankrike är förbjudet att använda uttrycket "bio" för produkter framställda med icke-ekologiska produktionsmetoder, oavsett om dessa är av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, enligt dekret nr 94-1212 av den 26 december 1994 om tillämpning av Code de la consommation (den franska konsumentskyddslagen) beträffande ekologiska produktionsmetoder för jordbruksprodukter och omnämnande av sådana på jordbruksprodukter och livsmedel (*Journal officiel de la République française* av den 31 december 1994, s. 19026). Dessutom kunde ett varumärke som innehöll uttrycket "bio" för att ange sådana produkter ogiltigförklaras innan förordning nr 1804/1999 antogs, eftersom det föreskrivs i artikel 3g i direktiv 89/104 att "varumärken som är ägnade att vilseleda allmänheten" är ogiltiga. Sökandena har hävdat att den omtvistade bestämmelsen, genom att göra det lagligt att saluföra icke-ekologiska produkter under ett uppenbart vilseledande varumärke som innehåller uttrycket "bio", fråntar producenter av ekologiska produkter den möjlighet som de dittills hade haft att med stöd av direktiv 89/104 eller fransk lagstiftning vidta åtgärder mot producenter vars produkter såldes i strid med nämnda gemenskapsrättsliga och nationella bestämmelser. De har vidare hävdat att deras plötsliga och oförutsägbara förlust av det lagliga skydd som de med fog kunde förvänta sig utgör en särskild omständighet i den mening som avses i domstolens dom av den 10 december 1969 i de förenade målen 10/68 och 18/68,

Eridania m.fl. mot kommissionen (REG 1969, s. 459), som särskiljer dem i förhållande till alla andra ekonomiska aktörer.

26 Sökandena har framhållit att den verkligt ekologiska yoghurten och den yoghurt som säljs under varumärket "Bio" är helt likvärdiga i konsumentens ögon. Den omtvistade bestämmelsen berör således personligen de aktörer på marknaden för ekologiska produkter som lider skada av Danones illojala konkurrens, som den omtvistade bestämmelsen gör laglig.

27 Sökandena har med hänvisning till förstainstansrättens domar av den 24 mars 1994 i mål T-3/93, Air France mot kommissionen (REG 1994, s. II-121; svensk specialutgåva, volym 15, s. 1), samt i det ovan i punkt 23 nämnda målet ASPEC m.fl. mot kommissionen erinrat om att ett företag vars ställning på marknaden påverkas av ett beslut riktat till ett konkurrerande företag berörs personligen av beslutet. Samma sak gäller för en förening som företräder företag vars konkurrensställning sålunda påverkas. En förening som företräder företag som är direkt och personligen berörda av den omtvistade rättsakten har nämligen också rätt att väcka talan mot rättsakten (förstainstansrättens dom av den 13 december 1995 i mål T-481/93 och T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2941, samt i det ovan i punkt 20 nämnda målet AITEC m.fl. mot kommissionen).

28 Biogam och FNAB:s och Setrabs medlemmar befinner sig i en särskild situation, eftersom dessa företag innan förordning nr 1804/1999 antogs åtnjöt skydd för sina ekologiska produkter av både vegetabiliskt och animaliskt ursprung och eftersom alla beslut om utveckling har tagits utifrån vissheten om detta skydd. När den omtvistade bestämmelsen antogs försvagades dessa företags konkurrensställning avsevärt i förhållande till deras direkta konkurrent Danones ställning, eftersom undantaget i den omtvistade bestämmelsen hotar försäljningen av företagens ekologiska yoghurt. Därför är Biogam, i egenskap av producent, och

FNAB och Setrab, i egenskap av representativa organ som verkar för att tillvarata sina medlemmars intressen, personligen berörda av den omtvistade bestämmelsen.

29 Sökandena har påpekat att rådet har medgivit att Danone skulle ha rätt att väcka talan mot förordning nr 1804/1999. Denna omständighet talar ytterligare för att även sökandena bör ha denna rättighet, eftersom de är de enda vars rättsliga ställning har påverkats av att den omtvistade bestämmelsen antogs.

30 Slutligen har sökandena hävdat att FNAB berörs personligen av den omtvistade bestämmelsen eftersom dess ställning som förhandlingspartner har påverkats (domstolens dom i det ovan i punkt 20 nämnda målet van der Kooy m.fl. mot kommissionen och av den 24 mars 1993 i mål C-313/90, CIRFS m.fl. mot kommissionen, REG 1993, s. I-1125, förstainstansrättens dom av den 19 maj 1994 i mål T-465/93, Consorzio Gruppo di azione locale "Murgia Messapica", REG 1994, s. II-361). De har i detta hänseende erinrat om att FNAB aktivt har medverkat under hela förfarandet vid utarbetningen av förordning nr 1804/1999. FNAB anlitades nämligen av det franska jordbruksdepartementet för ett uppdrag som innebar "övervakning och försvar av bestämmelserna om 'ekologiskt jordbruk' (uppföljning och förslag)". För att understryka FNAB:s roll vid utarbetandet av förordning nr 1804/1999 har sökandena hänvisat till rapporter av den 10 mars och den 5 maj 1999 av pilotkommittéerna för "regelövervakning". FNAB har enligt sökandena även tillsänt gemenskapsorganen rapporter och förslag till bestämmelser. Sökandena har härvid särskilt nämnt rapporten "Franska ekologiska jordbrukares bidrag till det europeiska lagförslaget för animalisk produktion i ekologiskt jordbruk".

31 Slutligen har sökandena gjort gällande att de även berörs direkt av den omtvistade bestämmelsen i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG och att alla förutsättningar för att ta upp talan till prövning i sak därför är uppfyllda.

Förstainstansrättens bedömning

32 Det framgår av fast rättspraxis (se förstainstansrättens beslut av den 30 september 1997 i mål T-122/96, Federolio mot kommissionen, REG 1997, s. II-1559, punkterna 50 och 51, och av den 29 april 1999 i mål T-120/98, Alce mot kommissionen, REG 1999, s. II-1395, punkt 17) att enskilda personer enligt artikel 230 fjärde stycket EG har rätt att väcka talan mot varje beslut som, även om det har utfärdats i form av en förordning, direkt och personligen berör dem. Syftet med denna bestämmelse är bland annat att undvika att gemenskapsinstitutionerna genom att välja formen förordning kan hindra en enskild från att väcka talan mot ett beslut som berör honom direkt och personligen, och sålunda att klargöra att valet av form inte kan ändra en rättsakts karaktär (se domstolens dom av den 17 juni 1980 i målen 789/79 och 790/79, Calpak et Società Emiliana Lavorazione Frutta mot kommissionen, REG 1980, s. 1949, punkt 7, samt förstainstansrättens beslut av den 28 oktober 1993 i mål T-476/93, FRSEA och FNSEA mot rådet, REG 1993, s. II-1187, punkt 19). Vidare framgår av fast rättspraxis att kännetecknet på skillnaden mellan en förordning och ett beslut är om den aktuella rättsakten har allmän giltighet eller ej (se särskilt domstolens dom av den 6 oktober 1982 i mål 307/81, Alusuisse Italia mot rådet och kommissionen, REG 1982, s. 3463, punkt 8).

33 Således skall rätten inledningsvis göra en bedömning av den omtvistade bestämmelsens karaktär.

34 Rätten konstaterar att förordning nr 1804/1999 kompletterar förordning nr 2092/91 så att denna även omfattar animalieproduktion. Förordning nr 1804/1999 innehåller bestämmelser med allmän giltighet som är tillämpliga på samtliga berörda ekonomiska aktörer avseende i synnerhet produkter med animaliskt ursprung som har framställts med ekologiska produktionsmetoder.

35 Förordning nr 1804/1999 har således på grund av sin allmänna giltighet normativ karaktär och utgör inte ett beslut enligt artikel 249 EG.

36 Sökandena har emellertid gjort gällande att den omtvistade bestämmelsen utgör ett fristående beslut, eftersom endast ett företag gynnas av den undantagsbestämmelse som finns i bestämmelsen.

37 Rätten erinrar om att den omtvistade bestämmelsen innehåller ett tidsbegränsat undantag från principen att endast produkter som har framställts enligt bestämmelserna i förordning nr 2092/91 får vara försedda med uppgifter syftande på ekologisk produktion. Undantaget, som gäller fram till den 1 juli 2006, gör det sålunda möjligt att använda varumärken som innehåller sådana uppgifter för produkter som inte har framställts enligt ovannämnda regler, så att innehavarna av dessa varumärken får möjlighet att anpassa sin produktion till det ekologiska jordbrukets krav. För att undgå risken för förväxling från konsumenternas sida stadgar den omtvistade bestämmelsen emellertid uttryckligen att varumärkena i fråga alltid skall återges med en "tydlig, framträdande och lättläst uppgift om att produkterna inte har framställts i enlighet med den ekologiska produktionsmetoden enligt bestämmelserna i [förordning nr 2092/91]". Det är dessutom endast de varumärken för vilka en ansökan om registrering har gjorts före ikraftträdandet av förordning nr 2092/91 och som är förenliga med bestämmelserna i direktiv 89/104 som omfattas av det tidsbegränsade undantaget i den omtvistade bestämmelsen.

38 Rätten konstaterar sålunda att den omtvistade bestämmelsen är tillämplig på objektivt bestämda situationer och medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven krets av innehavare av varumärken. Det tidsbegränsade undantaget i fråga skall under dessa omständigheter anses utgöra en integrerad del av de samlade bestämmelser bland vilka det ingår och har samma allmänna karaktär som dessa bestämmelser (se för ett liknande resonemang domstolens dom av den 11 juli 1968 i mål 6/68, Zuckerfabrik Watenstedt mot rådet, REG 1968, s. 595, 605, svensk specialutgåva, volym 1, s. 351, av den 18 januari 1979 i de förenade målen 103/78—109/78, Société des usines de Beauport m.fl. mot rådet, REG 1979, s. 17, punkterna 15—19, samt av den 29 juni 1993 i mål C-298/89, Gibraltar mot rådet, REG 1993, s. I-3605, punkterna 18—23, svensk specialutgåva, volym 14, s. I-243).

39 Beträffande sökandenas påstående att endast Danone skulle komma i åtnjutande av undantaget i den omtvistade bestämmelsen, erinrar rätten om att en rättsakt

inte fråntas sin normativa karaktär på grund av möjligheten att identifiera de rättssubjekt som omfattas av den, om det framgår att den är tillämplig i objektiva — rättsliga eller faktiska — situationer som anges i rättsakten med hänsyn till syftet med den (domen i det ovan i punkt 21 nämnda målet Codorniu mot rådet, punkt 18, samt förstainstansrättens dom av den 14 september 1995 i mål T-480/93 och T-483/93, Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2305, punkt 65). Sökandenas påstående är dessutom oriktigt i sak. Det framgår för det första av handlingarna i bilaga 25d till yttrandet avseende invändningen om rättegångshinder att andra bolag i Frankrike innan förordning nr 2092/91 trädde i kraft lät registrera varumärken som i likhet med varumärket "Bio Danone" får användas för animaliska livsmedel som har framställts med icke-ekologiska metoder. Sålunda har bolaget Pierre Fabre Cosmétique låtit registrera varumärket "Bio-Lancyl" för bland annat kött, köttextrakt, ägg, mjölk och övriga mjölkprodukter. Spannmålsbolaget för dietprodukter Odo-Sapro har låtit registrera varumärket "Bio Cereal" för livsmedel. Vidare har bolaget för dietprodukter Comté låtit registrera varumärket "Bio jolie" för mjölkdrycker, köttextrakt, köttgeléer och köttkonserver. Det framgår vidare av CLESA SA:s interventionsansökan att även detta bolag omfattas av undantaget i den omtvistade bestämmelsen avseende sina varumärken "Bioclesa", "Byoclesa", "Clesabio" och "Bio CLESA", som bolaget har låtit registrera för bland annat mjölkprodukter.

40 Den omtvistade bestämmelsen måste således i likhet med de övriga bestämmelserna i förordning nr 1804/1999 anses vara av normativ karaktär.

41 Rätten måste emellertid utreda om sökandena kan anses vara direkt och personligen berörda av den omtvistade bestämmelsen trots att den har allmän giltighet. En rättsakts allmänna giltighet utesluter nämligen inte i sig att rättsakten kan beröra vissa fysiska eller juridiska personer direkt och personligen (se dom i det ovan i punkt 21 nämnda målet Codorniu mot rådet, punkt 19, det ovan i punkt 39 nämnda målet Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkt 66, samt det ovan i punkt 27 nämnda målet Exporteurs in Levende Varkens m.fl. mot kommissionen, punkt 50).

42 Vad först beträffar frågan huruvida sökandena berörs personligen av den omtvistade bestämmelsen, erinrar rätten om att fysiska eller juridiska personer kan anses vara personligen berörda av en bestämmelse med allmän giltighet endast om bestämmelsen i fråga angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra personer (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197, 223, det ovan i punkt 32 nämnda beslutet Federolio mot kommissionen, punkt 59, samt det ovan i punkt 32 nämnda beslutet Alce mot kommissionen, punkt 19).

43 I detta hänseende har sökandena hävdat att den omtvistade bestämmelsen berör Biogam personligen på grund av att bestämmelsen avsevärt försvagar konkurrensställningen för bolaget, som saluför ekologiska jordbruksprodukter. FNAB och Setrab berörs enligt sökandena personligen av den omtvistade bestämmelsen eftersom de företräder intressena för sina medlemmar, som även de utsätts för illojal konkurrens på grund av tillämpningen av nämnda bestämmelse.

44 Beträffande FNAB och Setrab erinrar rätten om att det framgår av fast rättspraxis att en talan som väcks av en förening kan tas upp till prövning när föreningen företräder företag som själva hade kunnat väcka talan (domen i det ovan i punkt 27 nämnda målet Exporteurs in Levende Varkens m.fl. mot kommissionen, punkt 64; förstainstansrättens beslut i det ovan i punkt 32 nämnda målet Federolio mot kommissionen, punkt 61 samt av den 23 november 1999 i mål T-173/98, Unión de Pequeños Agricultores mot rådet, REG 1999, s. II-3357, punkt 47).

45 Sökandena har emellertid inte visat att den omtvistade bestämmelsen angår Biogam och FNAB:s och Setrabs medlemmar på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra personer.

46 Sökandena har hävdat att deras konkurrensställning påverkas avsevärt av den omständigheten att den omtvistade bestämmelsen gör försäljningen av Danones produkter under varumärket "Bio" laglig, eftersom yoghurt av varumärket "Bio" i konsumenternas ögon är helt likvärdig med sådan yoghurt som har framställts med ekologiska produktionsmetoder.

47 Det har emellertid inte bestridits att Danone sålde yoghurt under varumärket "Bio" redan innan förordning nr 1804/1999 antogs. Den omtvistade bestämmelsen medför endast att en befintlig situation består fram till senast den 1 juli 2006. Rätten erinrar vidare om att det i den omtvistade bestämmelsen föreskrivs att "varumärket alltid [skall] återges med en tydlig, framträdande och lättläst uppgift om att produkterna inte har framställts i enlighet med den ekologiska produktionsmetoden enligt bestämmelserna i [förordning nr 2092/91]" (se ovan, punkt 9). Denna skyldighet medför att den påstådda illojala konkurrens från Danones sida som sökandena var utsatta för innan den omtvistade bestämmelsen antogs elimineras, eller åtminstone reducerades.

48 Den omtvistade bestämmelsen har således inte försvagat sökandenas eller deras medlemmars konkurrensställning.

49 Dessutom skulle sökandena och deras medlemmar — även om den omtvistade bestämmelsen hade påverkat deras konkurrensställning avsevärt — inte på grund av denna omständighet särskiljas i förhållande till alla andra aktörer som är verksamma på marknaden för ekologiska produkter. Den omtvistade bestämmelsen berör nämligen Biogam och FNAB:s och Setrabs medlemmar endast i deras objektiva egenskap av ekonomiska aktörer verksamma på nämnda marknad, på samma sätt som alla andra aktörer i gemenskapen som är verksamma på denna marknad.

50 Vidare har sökandena felaktigt hävdat att den omtvistade bestämmelsen gör det lagligt att i strid med bestämmelserna i direktiv nr 89/104 saluföra produkter som inte har framställts med ekologiska produktionsmetoder under ett varumärke som antyder att en sådan produktionsmetod har använts. I den omtvistade

bestämmelsen föreskrivs nämligen (se ovan, punkt 9) att de ekonomiska aktörerna kan fortsätta att tillfälligt använda ett sådant befintligt varumärke för icke-ekologiska produkter endast under förutsättning att varumärket "överensstämmer med det första rådsdirektivet 89/104". Som redan har nämnts ovan i punkterna 9, 37 och 47, har åtgärder dessutom föreskrivits i den omtvistade bestämmelsen för att undgå alla risker för förväxling från konsumenternas sida.

51 Beträffande sökandenas argument att den omtvistade bestämmelsen skulle ha legaliserat Danones agerande i strid med fransk lagstiftning från 1994, finner rätten anledning att betvivla detta mot bakgrund av att registreringen av varumärket "Bio Danone" förnyades i Frankrike den 26 augusti 1997 (se bilaga 25e till yttrandet avseende invändningen om rättegångshinder).

52 Även om den omtvistade bestämmelsen skulle ha legaliserat ett bruk som var förbjudet enligt gemenskapsrättsliga och nationella regler, skulle denna omständighet i vart fall inte kunna göra sökandena personligen berörda i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG. Såsom rätten redan har påpekat berör nämligen den omtvistade bestämmelsen under dessa omständigheter Biogam och FNAB:s och Setrabs medlemmar endast i deras objektiva egenskap av ekonomiska aktörer verksamma på marknaden för produkter framställda med ekologiska produktionsmetoder, på samma sätt som alla andra aktörer i gemenskapen som är verksamma på denna marknad.

53 Rätten skall slutligen utreda huruvida FNAB berörs personligen på grund av att dess ställning som förhandlingspartner har påverkats av den omtvistade bestämmelsen.

54 Rätten erinrar om att en förenings talan enligt fast rättspraxis skall tas upp till prövning om föreningen utmärker sig på grund av att dess ställning som förhandlingspartner har påverkats av den rättsakt som begärs ogiltigförklarad (dom i det ovan i punkt 20 nämnda målet van der Kooy m.fl. mot kommissionen, punkterna 21—24, samt det ovan i punkt 30 nämnda målet CIRFS m.fl. mot

kommissionen, punkterna 28—30, beslut i det ovan i punkt 32 nämnda målet Federolio mot kommissionen, punkt 61, samt det ovan i punkt 44 nämnda målet Unión de Pequeños Agricultores mot rådet, punkterna 47 och 54).

55 Rätten konstaterar emellertid att förordning nr 1804/1999 har förhandlats fram och antagits av rådet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén. Även om FNAB har sänt in rapporter till instanser inom gemenskapen och i Frankrike under det förfarande som ledde till att förordningen antogs, kan endast de nämnda gemenskapsinstanserna anses ha deltagit i förfarandet. Sökandenas argumentation leder endast till slutsatsen att de franska myndigheterna ansåg att FNAB företrädde de franska ekologiska jordbrukarnas intressen i tillräcklig mån för att — i ett skede och i en utsträckning som är omöjliga att avgöra — medverka då det skulle avgöras vilken ståndpunkt den franska delegationen skulle inta i rådet.

56 Sökandenas argument att FNAB:s ställning som förhandlingspartner skulle ha påverkats av den omtvistade bestämmelsen kan under dessa omständigheter inte godtas.

57 Av det anförda följer att sökandena inte kan betraktas som personligen berörda av den omtvistade bestämmelsen. Eftersom sökandena inte uppfyller den ena av de förutsättningar för att få väcka talan som anges i artikel 230 fjärde stycket EG, behöver frågan huruvida de är direkt berörda av bestämmelsen inte utredas.

58 Härav följer att talan skall avvisas, utan att rätten behöver ta ställning till interventionsansökningarna.

Rättegångskostnader

59 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att sökandena skall förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta rådets rättegångskostnad. Eftersom sökandena har tappat målet, skall rådets yrkande bifallas.

60 Interventionssökandena, det vill säga kommissionen, Danone SA, Compagnie Gervais Danone, CLESA SA och SKW Biosystems GmbH, skall enligt artikel 87.4 och 87.6 i rättegångsreglerna bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande beslut:

1) Talan avvisas.

2) Det saknas skäl att pröva de interventionsansökningar som har givits in av kommissionen, Danone SA, Compagnie Gervais Danone, CLESA SA och SKW Biosystems GmbH.

3) **Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta rådets rättegångskostnad.**

4) **Interventionssökandena, det vill säga kommissionen, Danone SA, Compagnie Gervais Danone, CLESA SA och SKW Biosystems GmbH, skall bära sina rättegångskostnader.**

Luxemburg den 11 juli 2000

H. Jung

Justitiesekreterare

K. Lenaerts

Ordförande